

Pap Gábor - A KITALÁLT KÖZÉPKOR

Földindulás a nyugat-európai középkorkutatásban

Felolvasok egy rövid fölsorolást, a következővel él, azt mondja, nézzük, hogy amikor nagy kiállítást csinálnak ebből a bizonyos Pfalz-átásból - ez Ingelheimben van. Ingelheim az a Rajna partján van, nagyon közel a Rajnához és a Karoling-kor egy reprezentatív emlékének tanítják. Miért? Mert benne van a Vita Caroli-ban és természetesen az annalesekben is. Azt mondja, hogy a cím már gyönyörű: Ingelheim - karolingisch oder römisch? "Karoling vagy római" és ezen az ember úgy el kezd töprengeni. [Zeitensprünge 2001/3, 467-492.] A régészet ennyit nem tud megállapítani? Hogy valami 800 körüli-e, vagy 300?400 évvel született Krisztus után? 400 éves távlatokban nem tud dönteni? S akkor jön a következő: akkor mit ér ez a régészet? S akkor itt messziről földereng, hogy de hiszen ez nekünk ismerős. Honnan ismerős? Fehérvár - fehér folt.

Bradák Károly: Fehérvár - fehér folt. Hol volt, hol nem volt királyaink koronázó és temetkező városa?, Püski kiadó, Bp. 1999. Függelék: 1.) Pap Gábor: Fehérvár - ezüstvár? - Egy elképzelés színe és visszaja. 2.) Bradák Károly: Megjegyzések Szörényi

Ugyanez a kérdés csak itt még gyönyörűbb. Következő, idézi ugyanúgy, mint hogyha Bradák Károlyt olvasnám, pontosan ugyanaz a módszer, ugyanaz az elegancia, ugyanaz a tömörség, semmi mellébeszélés, de idézi a katalógusból, azt mondja: "monolitikus oszlop - első tétel - római (II. évszázad)", még csak nem is a vége római uralomnak. A következő: "oszloplábazat - római vagy VIII. század." Ezt mi most el kell fogadjuk, hogy ez "szakvélemény"? Érthető? Ez körülbelül ilyen, mint: "csizmadia vagy kéjgáz". [nevetés a nézőtéren] Együvé került, valami módon összejött. No, azt mondja: "kompozit fejezet (oszlopféjezet) - római (II.-III. század) vagy VIII. század vége." Most, ha ennyire pontosan tudja, hogy II.-III. század a római koron belül, akkor hogy lehet ilyen, hogy vagy a VIII. század vége. No most nem én mondom, még Illig se mondja ki, ez önmagáért beszél. Aztán még nem állunk le.

"Korinthusi oszlopféjezet - római (II. század) vagy VIII. század vége." Ezek a hat évszázadok csúszkálnak ide-oda, hát Istenem! Ennyit szabad tévedni. "Gerendázat - római vagy VIII. század vége." Itt legalább nem osztályozza a rómain belül, hogy II. század. "Fal és padlólapok - na most hogy nem lehet megállapítani, hogy fal vagy padlólapok azt nem tudom - római vagy VIII. század vége."

Nem untatom ezzel tovább a tisztelt jelenlévőket, ez tipikus esete annak, ami nálunk Fehérváron előfordul. "Szent István bazilikája" miközben egyfolytában római emlékmű

jön elő, ahogy ezt itt annak idején megbeszéltük. [Fehérvár - fehér folt: A székesfehérvári "Szent István kori bazilika" és a "királysírok" botránykrónikája. 2001 május 16., Magyarok Háza] Megint azt kell mondanom, hogy azért ők a profik. Szóval, az hogy föl se merüljön? - nálunk legalább fölmerült, és azért Bradák nem most kezdte ezeket, előttük járunk legalább egy fél évtizeddel, nálunk pedig ezek egészen friss dolgok. Ez a legutolsó Zeiteinsprünge, ez akkor még nem volt meg, amikor Miskolcon én megtartottam az előadást a nyár végén. A legfrissebb adatokból és a Karoling-korból legyen elég most ennyi.

A 2. számú allergikus pont az avar kérdés. Ez az előbb már fölmerült egy pillanatra, tudniillik az avar kérdés azért rendkívül lényeges itt, mert tulajdonképpen az egész avar birodalmi kor kimarad. Erre szoktuk mondani, ezért ez túl nagy ár, akkor inkább nem egyezünk bele Illignek az elméletébe. Most ez nem beleegyezés kérdése és nem annak a kérdése, hogy nekem tetszik-e vagy nem tetszik. Majd mondok én a 9. pontban olyat, hogy feláll a szőr a hátunkon. Ennek vannak olyan következményei is, amit biztosan nem lehet elfogadni, de első látszatra bizony következik ebből az időkimaradásból és ezeket mind komolyan kell venni. A 3. és legfontosabb - mert az avar kérdést majd a továbbiakban a Honfoglalással kapcsolatban tárgyalom - arra figyelmeztet Illig is, de leginkább a Zeiteinsprünge-nek az egymást követő cikkei, hogy az avarokat bármennyire is úgy tanítjuk ma, hogy önálló birodalom volt, mindig vagy kifejezéssel kapcsolják össze az eredeti hiteles források és ott vagy a hunokhoz kapcsolják, hogy hunok vagy avarok, vagy a magyarokhoz. [Volker Friedrich: Nibelungen und Phantomzeit im Donauraum. Fiktives Avarienreich zwischen Hunnen- und Ungarnsturm, 2001/1, 50-72.] Avari sive - ha latinul fogalmaznánk - hungari. Nem önálló népként, hanem mindig minthogyha egy másik elnevezése lenne a hunnak vagy a magyarnak. A Krónikáink például egyáltalán nem ismerik ezt a szót, hogy avar. Egyáltalán nem szerepel. A magyar krónikás hagyomány nem ismeri - no most ez feltűnő hiány. Ez azt jelenti, hogy nem lehet 300 évig, ha létezik egy Avar Birodalom, hogy annak valami nyoma ne maradjon egy olyan krónikás hagyományban, ami az előttük lévő Atilát részletesen tárgyalja. Ezekre már rég föl kellett volna figyelni és majd a végén hivatkozom egy olyan tanulmányra, amelyik bizony egy kicsit föladja a leckét nekünk.

A 3. tétel az allergikus pontok között a szláv kérdés. Ezzel a rangjának megfelelően elég sokan foglalkoznak. Talán a legélesebben ez a Heinsohn-Sidorczak kettős [Joanna Sidorczak: Gibt es Slawen betreffend Schriftquellen aus dem frühen Mittelalter? (mit Gunnar Heinsohn) Zeiteinsprünge 2001/2, 200-212], de mások is írnak róla, Zeller, Topper. Ez a következő miatt érdekes: nekünk a jelenlegi történettudomány a következő módon adja elő a történetet. Ő leírja, hogy hol jelenik meg pontosan először a szláv kifejezés, és itt már lehet látni, hogy azért a németektől nagyon sokat ne várjunk. Ne várjunk, egyrészt nem mindenki grállovag mint Illig, aki hajlandó a saját rovására is vagy a saját múltjának a

rovására is az igazságot kimondani. Másrészt pedig, mert mondjuk nem annyira talán mint az orosz, aki tényleg nem tudja hogy mikor hazudik, mert rutinból hazudik, nem úgy hogy mindig elhatározza, hogy most ő hazudni fog, hanem mert egyszerűen benne van ebben, megy neki. De azért a német is hajlik rá, és mindig ott van az a kicsi ördög a háttérben, hogy azért ha egy mód van rá, akkor megszerezzük ezt a Kárpát-medencét. Addig-addig hallgatunk el tényeket, addig-addig nagyítunk föl kicsi dolgokat, addig-addig csúsztatunk át, na nem sokat, amíg egyszer csak kiderül mégiscsak germán volt először a Kárpát-medencében. Majd látni fogjuk, hogy hát persze! - erre kellett az a 300 év. Mert nem voltak itt, most mit csináljunk? Mi aztán nagyon gyűjtjük be őket ide több egymást követő korszakban, de hát már olyan korra vonatkozóan én nem tudom behívni a németet, amely kor nem is létezett. Pedig aztán itt most nagyon megy a német behozatal.

A szlávban az a "kellemetlen", hogy pontosan arra a korra esik a "nagy szláv birodalom" amely kor nem létezett. Akkor itt szépen írja, de ez nagyon kedvesen és nyilván a Sidorczak az szláv eredetű; a névből következtetve valószínűleg lengyel volt eredetileg, a források is, amiket használ elsősorban lengyelek és a lényege a következő. Itt döbben rá az ember, hogy tulajdonképpen mit tanítanak ma nekünk. Mert nekünk azért nem ennyire sűrítetten tanítják a hazugságot, mert akkor mi magunk is rájönnénk. Hanem úgy, hogy itt egy kicsit hazudok, ott egy kicsit, itt egy kicsit tolok rajta, itt egy kicsit húzok belőle, és így tovább, és így tovább, egyszer csak kialakul egy kép, hogy körülbelül a VI. századtól, - mert attól kezdődik először ugye. Fölmerül a sclavus mint olyan, onnantól kezdve egészen a IX. század vége X. század eleje (tehát 900-as évek eleje) létezik - és most tessék megfogódzkodni, mert ezt tanítják - egy hatalmas szláv birodalom Európában. A Balti-tengertől az Adriai-tengerig és Kelet felé egészen a Fekete-tenger partjáig. Ez így van a tankönyvekben. Csak egyszerre ekkorát nem hazudnak. Mert akkor azért az ember mégiscsak fölhördülne: Valami kis bizonyítékot nem kellene mégis mellé tenni? Mert jól hangzik, kétségtelen, de valami kis picike bizonyíték nem kéne?!

Összeadnak ilyen kis említéseket, de egyvalamiről megfélekednek és sajnos Illig is hajlamos már megfélekedni. Ha én azt olvasom hogy sclavus, az egyáltalán nem biztos hogy az népre vonatkozik. A sclavusnak ugyanis jelentése van. Azt jelenti, hogy szolga. Ha egyszer leírják, hogy az avaroknak csak kb. 1/5-e volt avar, a többi a kb. 50%-uk sclavus volt, eszébe nem jut, mert ez egy ilyen társadalom volt. Aminek kb. a fele az a sclavusokból volt vagyis a szolgákból. Akkor név szerint már csak olyat említenek népisége tekintetében, akinek egyáltalán volt népisége. Nem tudom érthető-e? Miközben mi egyfolytában ilyeneket olvasunk: "a szláv törzsek", hát könyörgöm a szláv ott kezdődik, ahol törzsi hovatartozás megszűnik. Ilyen nincs hogy "szláv törzs"! Ez körülbelül olyan, mint az a vaskarika, ami tetszik tudni bükkfából készült. Ilyen nincsen! A sclavus az azt jelenti, hogy elvesztette a törzsi hovatartozását. Nem tud betagozódni törzsbe, mert

szolgai szerepre kényszerült. Ezért nem tud a nyelve sem szervesen működni, mert a valóságnak mindig csak egy bizonyos részletével találkozunk. Az egészre vonatkozóan szóincse sincs. Nemhogy a belső összefüggései meglennének a nyelvén. Tehát el lehet szlávósodni. Na de ez hogy létezik egy birodalom az Északi-tengertől az Adriai-tengerig és innen Kelet felé a Fekete-tengerig, ez, ahogyan Illig és csoportja teljesen logikusan felteszi a kérdést. Akár komolyan veszem azt, hogy ezek törzsek, hogy ezeknek van nemzeti hovatartozásuk, akár nem valami régészeti hagyaték kéne, hogy maradjon utánuk. És kiderül, hogy nincs. De nem úgy nincs, mint ahogy mondjuk előre-hátra datálva csak kitölthető ez az időszak, hanem egyáltalán nincs. Ha egyszer majd megnézzük ezeket a szláv kiadványokat, amikben aztán már tényleg minden szláv. Ott sincs. Egész egyszerűen nem maradt semmi, pedig aztán ők ásnak. Az biztos. Azt is lehet tudni, hogy lesz például mondjuk egy szlovák "múlt". Ezt nagyon pontosan lehet tudni, a közelmúltban, ami népművészet és egy kicsit több benne mondjuk a kék, mint ahogyan általában, az onnantól kezdve "szlovák népművészet". Ezek még a két világháború között úgy voltak közzétéve, hogy: "népművészet Szlovákiában." Már régen nem, már "szlovák népművészet". Aztán, népművészet Romániában. Nem, már "román népművészet", - és azt az oldalát fényképezik, ahol nincs felirat, mert a felirat sajnos magyar. Ez a közelmúltra vonatkozó. Ami a múlt csinálásnak a régebbi korokra vonatkozó része, ezt hirtelen ki akartam mondani a nevét, egy nagyon kiváló történészünk gyűjtötte föl, majd eszembe fog jutni a neve. Tudniillik, hogy egyszerre avar emlékeket először, az első publikációk általában magyar szerzőktől származnak, mert Magyarország területén, a történelmi Magyarország területén kerültek elő. Nos, utána jött a két világháború közt, megkockáztatták hogy "avar-szláv". Jól értesült tudományos körök nem szisszentek föl, tehát lehet továbbmenni. Úgy ahogy annak idején a demarkációs vonalat meghúzták nekik Trianon előtt, eszükbe nem volt megtartani, jöttek tovább. Azt mondták, kipróbáljuk mit szól hozzá az Antant, nem szólt semmit.

Ugyanez a módszer azt mondja, hogy próbáljuk ki. Azt fogjuk írni, hogy szláv. Mit szólnak hozzá? Egy hang sincs. Miért szóljanak? Nekik nem fáj. Ma már ilyen módon, Bécsben láttunk egy nagy kiállítást annak idején, pontosabban nem is Bécsben volt, hanem közelebb a határhoz egy régi kis kastélyban és avarokról, hunokról - elsősorban avarokról volt - és csak nézek: "karantán művészet", a legtisztább későavar művészet, csodálatosan szép dolgok, fényképeztem is. És már karantán. A karantán az tudvalevően szláv, - miért?, mert a jegyzeten már "karantán-szláv". Ez a karantán később Karinthia lett. Választhatok. Nem kell a szláv majd lesz pre-osztrák meg Karinthia...és akkor jön a csiki-csuki játék. Nem tetszik a szláv? Majd kaptok osztrákot. Nem tetszik az osztrák? Majd kaptok szlávot. Valami elképesztő, hogy mit megengednek maguknak. A szláv azért nagyon fontos kérdés, mert akárhol túrunk bele a történelembe mindenütt ebbe a kérdésbe botlunk. A szláv kérdés kulcskérdés. Ha a nyelvtörténetet tárgyaltuk - emlékezünk még rá -, ceterum censeo az egész szláv jövevényszó kérdést alapjaitól újra

kell tárgyalni. Ezek a tanulmányok egyértelműen kimutatják, semmi nyoma nincs olyan szláv műveltségnek Európában, amelytől mi bármilyen kultúrszót át tudtunk volna venni. Ha nem volt elég érthető elismétlem: Nyoma sincs olyan szláv műveltségnek Európában, amitől mi akár egyetlen egy műveltségi szót kölcsönözni is tudtunk volna. Magyarul, itt a hazugságnak egy olyan hallatlan dömpingjével állunk szemben, ami bennünket sújt elsősorban, de azért most már a németek is érzik magukon. Mert egyszerűen nem lehet tovább hurcolni. Na most, ha még vissza tudunk rá emlékezni Grover S. Krantz-nak a művét én itt elég részletesen ismertettem az első vagy második alkalommal. ["Az Szkítiából kijöttekről" - A szkíta-hun-avar-magyar etnokulturális folytonosság és paródiái, a Nagy-Morávia, a dáko-román és az illír-szláv elmélet. 2001 február 14., Magyarok Háza - a szerk.] Ha az ő gondolatmenetét - ez egy amerikai kutató volt és ő vezette le, hogy csak innen a Kárpát-medencéből terjedhetett szét, az amit mi ma "finnugornak" nevezünk és nem pedig Keletről jött ide -, biztos emlékszünk rá mert ez egy elég nevezetes és elég hosszan ismertezett tézissor volt. Ha még emlékszünk rá ott is meg kellett jegyeznem, Krantz-nál is egyetlen allergikus pont volt. Az a szláv. A szlávval nem tudott mit csinálni. Persze, mert nála még bent volt ez a 300 év. Még komolyan kellett venni a szlávot valamilyen módon. Nem tudta sehogy sem adatokhoz kötni, ott volt kerékkötőként, állandóan nyikorgott-csikorgott a kerék, de ezentúl hogy észrevette, hogy itt gond van nem tudott mást mondani.

A 4. az Bizánc, a képrombolás - erről már ejtettünk szót. Bizánccal nagyon komoly gondok vannak. Ez azt jelenti, hogy a bizánci uralkodólista ugyanis megvan. Pontosan tudjuk lexikonban utána lehet nézni mikor ki uralkodott és ettől ők kitöltötték ezt az időt. Itt egyenesbe kell föltenni a kérdést: Hazudnak? Tényleg hazudnak? Igen, hazudnak. Ezek csinált nevek, és ahogy eddig ezt csak a pápákról tudtuk, azt gondolom tudjuk, hogy a pápaság korai története az elejétől a végéig fiktív adatokkal dolgozik. Ezt egyháztörténetben lehet olvasni, nem olyan nagyon titkolt dolog. Na de ha én elkezdek fiktív adatokkal feltölteni időszakokat én akkor akármennyit hozzáadhatok, hozzáadhatok még 300 évet mert fiktív adatokkal azt is fel tudom tölteni. S ha eleve kijelentem, hogy ezt nem is kell komolyan venni, akkor annyit nem veszek komolyan amennyit mondanak. Ha azt mondják, hogy 800 évet ne vegyünk komolyan, akkor 800 évet nem fogok komolyan venni.

Az az arab villámháborúk kora. Itt egy nagyon jó tanulmány van az egyik Zeiteinsprüngeben amely bizony kimutatja - erre utaltam az előbb - tudják az iszlám történetírók, tudják és mégsem teszik. Mást írnak, mint amiről tudják, hogy igaz.

A 6. kérdés, a kazár kérdés. Na most a kazár kérdés náluk a Honfoglalás ügyében elég jelentős. Azt hogy mi egyáltalán Kazáriát, - hogy mondjam - egy bizonyos vallásalakulat kapcsán szoktuk tárgyalni, amit ők fölvettek, meg holmi ilyen levelekre hivatkozunk,

amelyet ebben a bizonyos korban írt egy spanyolországi zsidó sorstársainak Kazáriába, ha volt egyáltalán akkor Kazária és ha volt az a kedves zsidó testvérünk ugye? Mert ha nem volt, akkor az egész összeomlott. S nagyon úgy néz ki, hogy nem volt. Megint egy levél. Ezeket bizony szép lassan megint az alapoktól kell újra tárgyalni. Kazária ugyanis nagyon úgy néz ki, abban a formában, ahogy leírják, az tényleg nem létezett. Nem véletlenül nincs lelet. Megint nincs lelet. Feltűnően kevés a lelete. Feltűnően.

7. Következő a pápai állam kialakulása. Ezt hosszan részletezi Illig, tényleg nagyon szórakoztató olvasmány. A pápaságot háromszor alapították meg, de a második esetben nem tudtak arról, hogy az első már megtörtént és a harmadik esetben nem tudták, hogy az első és a második már megtörtént. Ezek nagyon kellemetlen dolgok, különösen, ha az ember adatok birtokában értékeli a dolgokat. Az első ajándékozás az úgynevezett Konstantin-i. Erről elég korán kimutatták, hogy ez hamisítvány. A reprezentatív kimutatott hamisítványok közé tartozik. A második az a Pippin-i adomány. Ő adta azt a területet, amelyen ma a Pápai Állam illetve amelyen a valamikori Pápai Állam volt, nem a mai. Ennek a Pippin-nek egyetlen nagyon komoly gondja van, az hogy nem létezett. Pontosan abba az időszakba esik, amikor "teremnek" ezek a figurák és valószínű éppen azért teremnek, hogy ajándékozassanak -, és most megint rádöbbenhettünk az egyik indítóokra. Ne felejtjük el a ki kérdésre az egyik az II. Szilveszter, a pápa volt. A harmadik pedig bizony maga Károly és ez a Pippin ez nem a fia "Nagy Károlynak", hanem az apja Károlynak - Pippinből több is volt. Ez azt jelenti, hogy háromszor adományozták azt az egyet, ami, ezek után meg lehet kérdezni, egyáltalán adományozta ezt valaki? Attól hogy számontartják, hogy adományozta az egyáltalán nem is biztos, hogy meg is történt.

A 8. tétel az a vikingkérdés. Megint nagyon szellemesen tárgyalja Illig. A vikingekről majdnem ugyanazt tudjuk, mint az arabokról. S már ha a kettőt párhuzamosan olvassuk, már biztos hogy vakarjuk a fejünket. Az hogy ezek egyebet nem csinálnak, mint pusztítanak, felgyújtanak, lerombolnak, legyilkolnak, és az ember eltűnődik, már egy század eltelt, nem unják még? Nem. Megint elindulnak, megint feldúlnak, megint fölégetnek és így tovább. A II. világháború után a szőnyegbombázások és egyéb ilyen "kellemes" dolgok után - nem vikingek, amerikaiak csinálták meg angolok -, elég tág tere nyílt a feltárásoknak. Nálunk is, tudjuk a Budai várban akkor kezdődtek el a komolyabb ásatások. A lényeg az, hogy elindultak ilyen nagy városföltárások. Például Köln. Na most felkészül ugye a régész. Miből készül föl? Vita Caroli természetesen, meg az annales és akkor hallja, hogy Köln-nél ekkor és ekkor - természetesen ebben az időszakba esik az egész "vikingdúlás" és "fosztogatás" -, a vikingek már megint megjelentek Köln-nél és fölégették, és porig égették, és nem tudom én hány hullá és egyebek. Na most keressünk legalább egy elszenesedett kis fogpiszkálót. Nem többet. Egy kis ekkora fogpiszkálót. Nincs. Nincs, nyoma sincs semmiféle földdúlásnak. Akkor keressük a másik városnál Paderborn-nál és a harmadiknál, amiket emlegetnek. Mindegyiknél megtörtént, nyoma

sincs! Nyoma sincs viking pusztításnak. Ettől még a viking pusztítások ezekben a ripsz-ropsz rajzfilmekben elkezdődnek és onnantól kezdve kiverhetetlenek az ifjúság fejéből. Mire való a viking? Hogy dúljon és pusztítson. Egyszerűen nincs, olyan nyilvánvaló esetek, ahol részletesen leírják a pusztulás mértékét semmi nyoma nincs semmiféle pusztításnak. Ha egy várost fölégetnek annak elég nyilvánvaló nyomai maradnak. Aztán akárhogy planíroznak utána és építenek rá egy újabb várost, ott marad a nyoma. Átégett rétegek? Nyoma sincs. A viking pusztítás, a vikingekkel mikor egyáltalán találkozunk akkor éppen 911-ben, ennek alapján javasolta Illig a 911-es évet, ahol újrakezdődik a történelem. Egy viking vezér - mondja hogy ki egy Rollo nevezetű úr - kap egy birtokot, és mit csinálnak a vikingek? 1. Nem hajóznak. 2. Nem pusztítanak. 3. Akkor mit csinálnak? Földet művelnek! Ott a nyoma és ennek tényleg megvan a nyoma. Megint pontosan ugyanaz a hazugságáradat, nem tudom hogy emlékeztet-e ez bennünket valamire. Kik azok, akik szintén "beszáguldozzák" Európát, mindenütt csak "rabolnak", "fölgyújtanak" és így tovább... Ezek mi vagyunk! Ugyanannyi alappal. A vikingkérdés nagyon érdekes kérdés, mert itt aztán a kizáró okok csőstől jönnek. Megemlítve a várost, föltárás megtörtént, nincs nyoma. Megint ugyanez, megint ugyanez.

9. Végül van egy utolsó, amit már ma írtam be miután itt egy tanulmányt végigolvastam. Most tessék fogódzkodni: ez a dáko-román kérdés. Most ez az a pillanat, ahol az ember kicsit bekeményít, és azt mondja, hogy ha nagyon sokat ülünk az ülepünkön és várjuk ölbetett kézzel, hogy majd a németek ki fogják szedni a gesztenyét a tűzből akkor úgy járunk, mint ahogy jártunk máris. Annak a tanulmánynak, amire most hivatkozom a címe - egyébként Weissgerbernek hívják egy ilyen egyszerű szép "magyaros" neve van - az hogy: "A magyar fantomkorhoz". [Klaus Weissgerber: Zur magyarischen Phantomzeit. Die Ungarische Bilderchronik. Zeiteinsprünge 2001/3, 410-439. A fordítás megtalálható a: www.kitalaltkozepkor.hu/weissgerber_akitalaltmagyarkozepkor.html címen] Már a magyar fantomkort tárgyalják, és bármilyen furcsán hangzik ez a tanulmány így kezdődik: "Das Karpatenbecken..." Eddig ilyet le nem írt német szerző! "A Kárpát-medence". Ez az első szava. Ez azt jelenti, hogy valami megváltozott a világban. Ugyanis eddig mindig körülírták - azt hogy magyar jó azt persze nem ejti ki, vagy ha nagyon muszáj akkor előtte utána száját öblít, de azt hogy a Kárpát-medence egyáltalán létezik ez egy németnél, ez az önmegtagadásnak a csúcsa. Ráadásul olyat leír - most tényleg érdemes fogódzkodni - hogy az egész Illig elméletnek a kulcsa az a Magyar Krónikás hagyomány. Itt lehet vizsgáztatni - ez mit jelent? Ő egyetlen emlékünket vizsgál, a Képes Krónikát. Itt megint el kell mondanom, amit már Miskolcon elmondtam, hogy azért ez szégyenletes ám, hogy rólunk még a legértelmesebbje is mennyire alig tud valamit, és ami ennél még felháborítóbb, semmiféle szégyenérzet nem mutatkozik.

A Képes Krónika első lapja (Országos Széchenyi Könyvtár)

Tárgyalja a Magyar Krónikákat és a bevezetőben elmondja, hogy egyetlen egyet ismer, a Képes Krónikát, a többi Internetről tudja hogy van, Kézait kivonatol. Internet. Most elképzelhetjük milyen hitele van egy Internet Kézai kivonatnak. Anonymusról hallott, de még nem sikerült megszereznie. Azért a német, német marad. Szóval az, hogy mi itt vagyunk kéznújtásnyira mi beszélünk németül, nem is kell magyarul megtanulnia. Ennyi se! Így adnánk a kezébe. Nem, bocsánat ő "piszkos kézzel" nyújtott könyvhöz nem nyúl. Inkább leírja, mert azért ő becsületes, tanult Illigtől, valószínű, hogy rá is parancsolt, hogy akkor viszont írd le fiam, és leírja! Nem tudja a XX. század legvégén és a XXI. század legelején - mai időszámításunk szerint - beszerezni Anonymust. Ez nem azt jelenti, hogy szerencsétlen német tudós, te ennyire béna vagy? Nem, hanem mi, azaz magyarok - a "büdöslábúak" - nem népszerűsítjük eléggé hatékonyan az emlékeinket. Már megint nem ő a hibás, hanem mi vagyunk a hibásak. Ez csak érthető ugye? Születési jogon csakis mi lehetünk hibásak. Ezt szokjuk meg!

Bármennyire is történtek lépések, azért itt meglehetősen gyászos a helyzet. Ha egyetlen emlékünket viszont valaki is ismeri és azt tényleg eredetiben - mert van faximile kiadása -, ő tudniillik tud latinul. Magyarot nem tud megkeresni egy Anonymus szövegben, de latinul kiválóan tud. Sőt! Görögöt eredetiből fordít. Az a könnyebb. A tanulmányában a Képes Krónika alapján egy rendkívül érdekes időrendet állapít meg.

Most ez már az utolsó tételünk és egyszersmind az egésznek majd az utolsó tétele lesz, ezen ugorjunk át. Ami miatt említtem az a dáko-román elmélet. Ugyanis, ha én kivonom ezt a 300 évet és 614 után 911-et írok akkor - és ezt tessék észrevenni! - abban a pillanatban megjelenik a román. Abban a pillanatban! Ő hozzá begyűrűzik. Ide nem gyűrűzik be. Nálunk jól zár a védelem. Ide be nem jön - '92 óta már megvan a fiktív Karl. De ide nem gyűrűzik be. A román már szimatol, már tudja, hogy neki most kell lépnie és lép. És beengedi, hiszen ha ez a 300 év kimarad, akkor megvan a kontinuitás. Pont ez hiányzott nekünk! Később római kor után máris jön a korai magyarkor és ott már emlegetik a valachokat. Akkor mégiscsak van kontinuitás. Éljen Illig elvtárs! Föl sem merül, hogy nem ott van a gond, hogy 614 és 911 közt mi történik, hanem ott van a gond, hogy a legrövidebb életű provincia volt Dacia provincia. Ennyi idő alatt nem lehet elrománosodni. Teljes képtelenség. Nincs rá mód. Hacsak nem vesszük azt, hogy a román kettős meg a román hármás adó egyfolytában a latin nyelvet sugározta falura. Mert akkor esetleg meg lehet tanulni ennyi idő alatt. Egyébként teljes képtelenség. De ez senkit nem érdekel, hogy ott van a gondnak a góca. Akkor ők kimutathatóan még a Balkánon vannak. Minden közbülső fázisa megvan az úgynevezett románság kialakulásának. Nem itt van a gond, hogy túl szűk volt az idő, hanem ott van a gond, hogy hol vannak ők még akkor! De

remélem fölfogjuk ennek a kérdésnek a súlyát. Abban a pillanatban, hogy van valami változás, ezek, mint a hiéna már ott vannak, és nehogy ezt tanuljuk el tőlük, de azt viszont el lehet tanulni, hogy tessék az igazságot a kellő időben kimondani! Mert ha mi nem mondjuk ki, azonnal átváltja hamissággá és azzal telikürtöli a világot. Ez nekem is megelégelés volt, bár a barátom figyelmeztetett rá külföldről.

Gyorsan vegyük számba, hogy milyen átszámítandó fontosabb dátumaink vannak. A következőt javaslom: a tapasztalatom azt mutatja, hogy nem 297 év, hanem kerek 300 év a korrekciós idő. Megvan a maga oka, hogy miért. Egyrészt elég körülményes dolog 297 éveket csúsztatni. Majd itt látni fogjuk, hogy ha a mi történelmünkre átfordítjuk, márpedig szemmel látható, hogy ha Bizáncban is, meg Kölnben is, meg Rómában is összehangoltan hamisítják a történelmet, annak a tétje csak itt lehet a Kárpát-medencében. Mert ha ezeket összekötöm egymással, annak a központja itt van a Kárpát-medencében. Aminek az érdekében folyik, az nyilvánvalóan itt van.

Vegyük időrendi sorrendbe!

1. A 895-ös Árpád féle Honfoglalás 300 évvel korábbra, 595-re kerül és ez azért döbbenetes, mert pontosan megegyezik az első avar honfoglalással. Ezt még annak idején Miskolcon úgy adtam elő, mint hogy milyen zseniális vagyok mert ki tudtam számítani. Ez egyébként aránylag egy egyszerű kivonási művelet. De azóta már megjelent. Ebben az előbb érintett tanulmányban már Weissgerber úr szépen veszi a logarlécet, számol, tologat ide-oda és gyönyörűen ugyanezeket az összefüggéseket kimutatja. Azt hogy a magyar Honfoglalás az pontosan egybeesik azzal, amit mi "avar honfoglalásnak" nevezünk. Ennek tényleg megvannak a régészeti bizonyítékai, megvannak a rávonatkozó írásos anyagok is, és feltűnően hasonlítanak az adatok arra, ami aztán később megint megismétlődik. Általában ez a 300 év úgy zajlik le, hogy az elején is van egy esemény, meg végén is van esemény és a kettő feltűnően emlékeztet egymásra. Olyan, mint az a bizonyos Ady vers, amit Karinthy úgy mondott, hogy: Maga megbolondult? Maga megbolondult? ..hogy mindent kétszer mond ..kétszer mond? Mert minden esemény kétszer szerepel és feltűnően azonos módon!

"Primus ingressus Hungarorum in Pannoniam" Nagyméretű miniatúrában: "A magyarok bejövetele Pannóniába" (Képes Krónika, 7. oldal)

Ebben a tanulmányban ezt már pontosítja Weissgerber és méghozzá úgy, hogy a Képes Krónikát komolyan veszi. A Képes Krónikát mi állandóan emlegetjük, és soha nem vesszük komolyan. Ez számomra is döbbenetes volt, hogy egy német történésznek kell figyelmeztetni arra, hogy a Képes Krónikában teljesen hiteles az időrend, sőt, ez az egyetlen hiteles jelenleg az Európai eredeti időszámításra vonatkozóan. Pontról pontra

kimutatja. Ez azt jelenti, hogy - tessék megint fogódzkodni - nem két Honfoglalás van, hanem három. Ő pontosan ismeri a László Gyula féle kettős Honfoglalást, pontosan tudja, mert nem is lehet nem tudni, hiszen a Krónikáink általában két ingressus-ról, két bejövetről beszélnek.

"Icipit prologus de secundo ingressu et de casibus prosperis et adversis eorundem". A miniatúrán a magyarok második bevonulása Pannóniába. (Képes Krónika, 21. oldal)

A Képes Krónika is. Van a primus ingressus, az első bejövetel és ez még a hunokra értendő. S van a secundus ingressus ez pedig az Árpádi Honfoglalás. Na most ő nagyon finom, egyenes idézetek segítségével lefolytatott bizonyítás során kimutatja, hogy a Képes Krónika három Honfoglalásról tud és a szövegekből, ahogyan ott van, tényleg ez derül ki. Ez szégyen és gyalázat, hogy ez bizony nekünk nem jutott az eszünkbe!

Az első, megmondja a Képes Krónika, egészen pontos időadatokat mond, amit mi így söprünk le az asztról. Miért? Azért mert ugye 300 év, az ugye most közbe van iktatva. S akkor most ugye rájöttünk más miatt is jó ez a 300 év. Nemcsak arra jó, hogy ahol eddig nem volt ősi hősi múlt, azt most meg lehet írni ebben a 300 évben, hanem arra is jó, hogy ott, ahol viszont volt hősi ősi múlt, ott azt szét lehet nyomni és ezzel egy tényleges kontinuitást meg lehet szüntetni. Ezért nem tud összeérni Atilla Álmossal, mert a Krónikák egyfolytában öt generációról írnak. Leírja pontosan. Atilla fia Csaba volt, Csaba fia volt Ed, Ednek volt a fia Ügyek, Ügyeknek volt a fia Előd és Elődnek volt a fia Álmos. Öt generáció. Beszorozzuk az átlagos 30-al, akkor pontosan azt kapjuk meg, hogy meghal 453-ban Atilla és akkor 595-ben itt vannak Álmosék. De mert azt a 300 évet közbeékeltek ezért egy ma magára valamit adó történész sehol a világon nem fogadhatja el a Krónikánkat hiteles beszámolóknak. Miért? Azért mert túl rövid az idő. Érthető? Tehát, azt kell mondja az ember, hogy "zseniális" - ha egyáltalán gonoszságra lehet ilyet mondani. Úgy van megtervezve, hogy minimum két legyet üt egycsapásra. Egyszer csinál ott, ahol nem volt egy szakrális fejedelemséget... - ugyanis nem érik be ám kevéssel: "Nagy Károlyból" szentet csinálnak. Tudjuk, hogy ebben a 300 évben "Nagy Károly" már szent is lett és ezt a szentségét Barbarossa Frigyes meg is erősítette egy általa kreált ellenpápával. S volt fölszentelve is a tisztelt, éppen itt Ingelheimban. Még azt is elérte, hogy a tiszteletére fölszenteltek egy monostor templomot. Nem árt ha tudjuk, hogy egy ideig bizony "Nagy Károlyt" mint szentet próbálták bevezetni, aztán ez nem sikerült. Végül is miért, miért nem ezt részletezi Illig, de most nem tartozik ide. Ahol nem volt szakrális királyság és ennek megfelelő személy, ott csináltak, ahol meg volt ott ezt megszüntették. De ha valahol volt tényleg szakrális királyság az nálunk volt. Az tudottan szakrális volt. Anonymus még úgy írja le Álmost aki ennek a második megjelenése a történelemben, az első Atilla volt. S még úgy írja, hogy "Almus id est sanctus" - szó szerint idéztem, Álmos, azaz hogy Szent. Ő még az Álmos kifejezést ezzel magyarázza, hogy Szent. Nagyon lényeges dolog, nem mi találjuk ki ma, hogy szentként tisztelt személy volt Álmos. Egy

olyan dinasztia indult útjára Álmossal, amelyik ez első tagjában - amelyik Atilla volt - egy egész világ számára meghatározó jelentőségű tényleges karizmatikus alakzat volt, és aki elindította konkrétan az Árpád-házat az Álmos volt nem Árpád, az pedig szent volt. Ezt történetesen Bakay Kornél nagyon jól látta - talán emlékszünk még rá - ezért is helyezte a Koronára, a szándékával nem volt baj és jól idézett Álmos tényleg szent volt, a maga korában így tiszteleték, más kérdés hogy a Koronához való kapcsolata abszolúte nem bizonyított feltételezés.

2. A következő a kettes szám, az 1001-es dátum. Az 1001-es dátumot mi egyfolytában úgy tanuljuk, mint egy dinasztia indulását. Miért? Azért mert ezt tanuljuk, úgy mint Szent István koronázásának a dátumát. (Az hogy aztán melyik időszakában volt, az előző év Karácsonyán volt vagy 1001 Karácsonyán az egy külön téma.) 1001. Számoljunk vissza 300 évet és akkor melyik az a dátum, ami idekerül? Pont az Árpád-ház kihalása. 1301-ban hal ki az Árpád-ház, s ha a 300 évet kivonjuk hová kerül? 1001-be. Ez azt jelenti, hogy az 1001-es év nem attól fontos, mert Szent Istvánt megkoronázták, hanem mert az az uralkodóház halt ki, került át manifeszt állapotból látens állapotba, amely még Jézussal indul útjára. Ez az első évezred, s ennek a záró mozzanata az Árpád-ház kihalása, de nem Szent István megkoronázása, az 701. Sőt majd látni fogjuk azon is korrigálnunk kell. Nagyon fontos tételről van szó, mert egy 1000 éves birodalomnak van vége az Árpád-ház kihalásával. S ez a birodalom ez Jézussal indul - az Ő születésével. [Jelenések Könyve 20.rész! - a szerk.]

3. A 3. tétel az a dekanátus határok. Itt tényleg elég hátborzongató a dolog, ugyanis azt tudjuk, hogy 720 évenként van dekanátus határ. 2160 év kerekítve egy Világhónap. Ez csillagászati tény, ez nem olyan, hogy most én asztrálmítoszi rendszert erőltetek rá a történelemre, ez attól függetlenül, hogy az illető szolgálként éli meg, úrként, mindenképpen Világhónapokban számolható az emberi történelem. Ha én Jézus születésével indítom a Halak korszakát, akkor tudjuk, hogy a Világhónapokban mindig a végüknél megyünk be, a 3 dekanátus közül nem a Halak-dekanátus fogja indítani, hanem a Skorpió-dekanátus. Ez tart 720-ig, s ez színezi át az alapvető Halak tulajdonságokat. Utána még mindig nem a Halak tulajdonságokat kapjuk tisztán, hanem a Rák tulajdonságok színezik át és 1440-ben vált át a tiszta Halak tulajdonságra, amikortól kezdve a meghatározó - tudjuk hogy mindig a túloldal meghatározó a testiség szintjén, a tényleges megvalósulás szintjén. Ez azt jelenti, hogy nekem az első 720 évben a földből olyan árulkodó nyomokat kell találnom, amiben a meghatározó az a Bika tulajdonságoké. Miért? Azért mert Skorpió jellegű a kor. Annak a megvalósulása az anyagi világ szintjén az a Bika tulajdonság. Mit fogok kapni, mint jellemző lelettípust? Kincslelet kincslelet hátán. Ezt az első 720 évet mi a kincsleletek alapján tudjuk továbbragozni. Utána bekövetkezik

720-al egy drámai váltás és az 1440-ig tart. Csak egy a gond, hogy ez a 720 inentől kezdve 1020-ra tevődik a mai időszámítás szerint.

Még valami: az 1440-es év. A második menet, a Ráknak a tulajdonságai a szellemiség terén, testiség terén a Bak. Milyen emlékeink lesznek? Épített emlékek. Ez a bizonyos második dekanátus, ez emlékek terén épület épület hátán. Minden más műfaj csak az épületen keresztül érvényesül. Ha plasztika, épületplasztika, ha festmény akkor épület festmény...és így tovább...és így tovább. Ez tart 1440-ig. Na de mikor van ez az 1440 mai időszámítás szerint? 1740 és mindig 1-et adjunk hozzá, mert tudjuk ez az 1 le volt csalva Jézus születésénél. Ezért 1001-re került az a dátum, ami az Árpád-ház kihalása. 1741-ben mi történik? Halak Halak-dekanátusa indul el, ami azt jelenti, hogy keményen Halak tendencia. S ennek a testi megvalósulása kemény Szűz tendencia. Itt egy Szűznek úgy kell megjelennie, hogy: Mária Terézia koronázása. Itt megjelenik a nő, megjelenik a racionalitás, megjelenik a felvilágosult abszolutizmus és így tovább De ez nem elég. Hanem ugyanakkor megjelenik a keleti szomszédunknál ugyancsak a nőuralom. Megjelenik I. Katalin utána II. Katalin és ezzel elindul egy olyan romboló folyamat aminek tulajdonképpen a mai napig benne vagyunk a sodrában. Ez amikor már a Szűz tényleg gátlástalanul tombol a világban ez a mai napig is tart, mert most mi tulajdonképpen 1701-ben vagyunk. Amikor ezt először elmeséltem egy vonatutazás alkalmával Szántai Lajos barátunknak, akkor egyetlen mondata volt rá: "nyertünk 300 évet!" [nevetés a nézőtéren] Ez pedig nagyon fontos tétel, vigyázat, mert ez kegyelmi ajándék. Vagy ezalatt megjön az eszünk, vagy akkor tényleg lóttek az emberiségnek, mert ne felejtjük el ma is azzal jönnek, hogy már semmit gond a Vízöntőbe átmentünk. Az egész New Age örületnek ez az alapja. Nemhogy nem mentünk át, hanem a Halaknak is egy jó tetemes része - majdnem a fele - hátravan. Itt egy hatalmas dologról van szó, mert tényleg megvan a lehetősége annak, hogy magára találjon az emberiség és azt a terhet, ami most szellemileg is nyomasztja, de hát most már lassan fizikailag is a pusztulás szélére sodorja, azt egészen egyszerűen dobja már le a hátáról. Nem kell utána megtaposni, de azért lehetőleg már ne hurcolja tovább. Ha ezalatt nem vált ember belőle higgyük már el, hogy nem lesz belőle soha. Éppen eleget cipeltük már. 300 év nyereség, ez egy óriási dolog.

Nem tudom, hogy lehet-e érezni a súlyát, tulajdonképpen ezek a 300 éves elcsúszások folyamatosan olyan összefüggésekre világítanak rá, amire soha nem jöttünk volna rá magunktól.

Képes Krónika (121. oldal)

4. 1440-ben koranalopás történik, ugye tudjuk? A mai időszámítás szerint. Ez visszacsúszik 1140-re és itt valóban van a Képes Krónikában ábrázoláson egy korona menekítés. Viszik lóháton a Koronát, amivel eddig nem tudtunk mit kezdeni. Úgy látszik

ezek az allergikus pontok úgy működnek, hogy a 300 év kihúzása után is megmaradnak jelzőértékként és ennek talán a legszebb példája a következő lesz. A magyar történelemnek a legnagyobb csapása, ami tényleg megsemmisítő jellegű volt az nem Trianon, nem is 1945, hanem 1541, amikor Buda elesett. Ehhez képest semmi az 1526-os Mohácsi vész, utána még két hadsereg érintetlenül maradt, még a harckészség megvolt, még minden megvolt. 1541 után elesett a központ, 3 részre szakadt az ország, végleg meghúzták ezeket a határokat - ezek már csak módosultak, de a 3 részre szakadtság egészen 1686-ig illetve valamivel későbbig fennállt. 1541: Kaptunk rá jelzést előre vagy nem? 300 évet visszapörgetek és mit kapunk: 1241 - mi történt? Muhi csata, a tatárdúlás. Ha én ezekkel a 300 évvel - és azért észrevettük nyilván mindegyik "1"-el végződik. Nem 1540, hanem 1541. Visszavetíték: 1241? Úgy látszik működik ez a 300-as rendszer.

Cserélt képek a Magyar Szent Koronán. Dukász Mihály bizánci császár helyén eredetileg Szűz Mária, Konstantin helyén (baloldalt) Atilla, I. Géza helyén pedig Buda volt eredetileg. (Bovebben: Pap Gábor: "Angyali korona, szent csillag")

1790-ben mi történik? 1790-ben kicserélik a képeket a Magyar Szent Koronán. Ez az a pillanat, amikor visszakerül a Magyar Szent Korona II. József halála előtt közvetlenül és az eddigi legvalószínűbb jelzések szerint közvetlen előtte történnek a képcserék. Amikor visszakerül akkor már ezekkel a megváltozott képekkel. 1790-ben válik nyilvánossá az, hogy itt kicseréltek képeket a Szent Koronán. Egy szakrális tartalom, egy üdvtörténeti jellegű tartalom napi politikai tartalommal aljasodott le. Ennél nagyobb nem lehet zuhanni. Ennek mi felel meg, ha el kezdjük visszavetíteni? 1490 és itt most "0"-ás dátumunk van. Mi történt 1490-ben? Meghalt Mátyás király. Valami lezárult. A Magyar Szent Koronának az hatékonysága ami megvolt a teljes eredeti képrend esetén, ez kétségtelenül nem működik ma. Ez nem azt jelenti, hogy a Szent Korona nem működik egyáltalán, hanem azt jelenti, hogy bizonyos vonatkozásokban gyengült illetve átprogramozódott. S ez a magyar történelem 1490-el áll. Amit 1490-ig nem tudott elmenteni az örökkévalóságnak

Szántai Lajos - előadás a Rám-hegyen (Pilis)

Mátyás király, az azóta már elpusztult. A második fele az uralkodásának, ahogy azt Szántai Lajos nagyon szépen és részletesen kizokta fejteni, az tulajdonképpen egyetlen nagy menekítés. Elzárni csapokat, ami tényleges, megvalósult, anyagba fogalmazott érték azt valahogy úgy elrejteti, hogy amikor majd megfelelő idő eljön akkor újra elővehető legyen. Amióta ezzel a nem akarom minősíteni milyen hölgyel összeházasodott, azóta egyetlen hatalmas értékmentés a tevékenysége, semmi más nem fontos számára. Akik ebben akadályozzák, azokat azonnal félresöpri az útjából, s nagyon úgy néz ki - ez megint Szántai Lajosnak a fölismerése -, hogy ebben kulcsszerepet a Pálosok játszották. Egyedül az volt az a testület, ami egyenes ági örököse az ősvallásunknak, ennek biztosított

törvényes kereteket a judeo-kereszténység nagyobb áramlatában, nem lehetett kitiltani, mert elismertette magát és ugyanakkor az összes ősvallási elemet megtudta őrizni, de ekkor mindez a föld alá került. A legjobb helyre, mert azóta ami történik, akkor már tényleg legjobb helye a föld alatt. Ennyit az átprogramozott dátumokról és akkor most a legeslegutolsó tétel az pedig így szól, hogy a tanulságok.

Tanulságok

1. Érdekes módon az első számú tanulság nem lesz sok. Ez még Miskolcon úgy fogalmazódott, hogy az elmélet abszolút hiánya a Kárpát-medence. Augusztusban [2001] ez még így volt igaz, ma már nem igaz. Nem igaz ebben a tanulmányban egyértelmű, hogy a Kárpát-medence már főszerepet játszik, s ez a Weissgerber egy nagy kötetet készít most elő, aminek ez tulajdonképpen egy mutatója. Már önmaga rájött, hogy kulcsszerepe van a Kárpát-medencének, s ha fogcsikorgatva, de bizony leírja és ebben a magyarságnak. Úgyhogy most már azt hiszem ideje lesz nekünk is egy kicsit hozzájárulni a tollhoz, mert ezt most már nem lehet tovább hagyni, hogy mindent, amit ott kikaparnak az azonnal a román hasznosítja a maga kifejezetten hazug származáselmélete megtámogatására. Bármennyire is nagylelkű az ember azért egészen idiótának nem kell lenni, - más dolog az idiotizmus és más dolog a nagylelkűség.

2. A szlávosság szerepe az időcsúsztatásban. Rendkívül, alapvetően fontos. Tanulságok: a szlávkérdést újra minden vonatkozásában, hangsúlyozom minden, nyelvi, történelmi, régészeti, minden vonatkozásban újra kell tárgyalni. Nem járunk töretlen úton, már László Gyula figyelmeztetett rá, hogy nincs szláv régészet. Mert fölvetették neki annakidején - mikor még szlávuralom volt Magyarországon, legalábbis hivatalosan -, hogy miért nem szentelt nagyobb teret A népvándorlás művészete Magyarországon című kötetében a szláv régészeti hagyatékra és akkor nagyon nyersen közölte, hogy egyszerűen azért, mert nincs miről beszélnünk. Ezzel együtt megírtam vele egy fejezetet, ami feltűnően a legrövidebb és gyakorlatilag semmilyen tényt nem tud felmutatni, csak vélekedésekről, nem a sajátjáról, hanem a kollégái vélekedéseiről tud beszámolni. Nyelvészeti természetesen ugyanúgy újra kell tárgyalni, és itt nem lehet nagylelkűsködni. Innentől kezdve már azt a tételt kell nagyon komolyan venni, hogy aki hazugsággal tartósan együttműködik, az kollaboránsnak számít és azt úgy is kell kezelni. S itt most már fölismerhető igazságokkal van dolgunk.

3. A valódi kontinuitás helyett ál-kontinuitás. Ha valaki netán jegyzetel, akkor ezt az egy mondatot írja fel. Az egésznek itt van a kulcsa, ezt ne várjuk Illigtől mert Illig tényleg rendkívülit teljesít, de ilyet Ő nem mondhat ki. Ahol nincs valódi kontinuitás ott csinálnak helyette egy ál-kontinuitást és párhuzamosan ezzel megszüntetnek egy valódi kontinuitást.

4. Utolsó pontja ennek a bizonyos utolsó fejezetnek, az hogy nagyon ne keseredjünk azért el. S most nemcsak azért, mert íme a bizonyosság, hogy nagyobb is lehet hazudni annál, mint amiket nekünk hazudnak naponta, ez nem a Népszabadság nagyságrendje azt gondolom észrevettük. Ha már egyáltalán, akkor ez a Narancsnak a nagyságrendje, de azért még annál is profibb, ők nem profik, hanem egyszerűen mocskolódnak, ezek azért profi módon csinálják ezt. Itt az ember néha szinte beleborsózott, hogy mennyit kellett ezen "kotalni"? Ez azért nem olyan magától érthető, ez részleteiben is ki van dolgozva, mert azért gondoljuk el ők nem pancserekkel számoltak. A mai átlag lakossága Földnek pancserek sorozata, "egy vagon majom" ahogy szoktuk mondani? [nevetés a nézőtéren] "Ne haragudjunk, ha világnak el lehet azt adni, amit ma az amerikai népnek eladnak, akkor tényleg elmajmosodott a világ. Itt nem ilyenfajta emberekkel kellett még számolni, hanem viszonylag még önállóan gondolkodó s a hagyományukat tiszteletben is tartó emberekkel, és be lehetett adni nekik. Ez azt jelenti, ahogy le is vezeti Illig a második a kötetében, hogy azért azt se felejtjük el, hogy itt egy ilyen jellegű időszámítás kizárólag kolostori rendszerben működött. Nekik egy kolostori hálózatot kellett kézben tartani, arról pedig tudjuk, hogy kézben is tartották. Azért volt olyan rettenetesen fontos, hogy "eretnekség" ne legyen. Miért? Hogy ne tudja ellenőrizni. Ott még hiteles adatok is bekerülhetnek a köztudatba, de egy engedélyezett szerzetesi rendszeren belül csak adagolt adatok kerülhettek be a köztudatba. Amit az érdek diktált, az került be az írott úgynevezett "forrásokba", mert azok ettől kezdve lettek források és ezért van az hogy mennyire végrehajtható volt, de még mennyire végrehajtható volt csak vakfegyelem kellett hozzá, mert ha valaki egyszer elszólta magát azt azonnal likvidálni kellett. Mondjuk nagyon nem is szólhatta el, mert a cella az eléggé jól zárható és ezeket úgy nem nagyon engedték ki, pontosan ezeket a másoló barátokat... úgy megtisztelték, de ő maradjon benn a cellában ne sétafikáljon, az a másik a kolduló az fecseghet amit akar"...

5. Az utolsó pont az biztatna, tulajdonképpen nem mi vagyunk az egyetlen veszteseinek a hazugságáradatnak, talán nem is nálunk a legtragikusabb a helyzet, mert ugyanakkor az egész benne van egy egyszerre kozmikus és egyszerre üdvtörténeti rendszerben. S ez pedig azt jelenti, hogy a Halak-Szűz tengely szerepét azt hiszem nem értékeljük eléggé. Mi Jézus születésével bementünk egy tengelybe, ez a tengely egy kozmikus tengely, ez pontosan derékszögben van a saját Tejútrendszerünkre és ezért, mint tengelyt "Halál-tengelynek" nevezzük. De nem vesszük komolyan. Miért? Mert ez az előadó "heppje", mert neki az a heppje hogy ez a tengely ez Halál-tengely, mert ő biztosan nem szereti a Szűzet - nem tudom miért ne szeretném - vagy a Halakat, fél tőlük...valami miatt nem szereti ezt? Szó nincs semmi szeretetről nem szeretetről, ez tényleg Halál-tengely. Ebbe beszélni nem lehet következmények nélkül. Ennek van egy olyan következménye, amit egyszerűen nem veszünk komolyan vagy egyáltalán föl se ismerünk, ez pedig micsoda? Az hogy a testi fizikai megvalósulás síkján egyre fokozódó

jelentőséget nyer a Szűz tulajdonság. Ez pedig mit jelent? Azt jelenti, hogy amit dokumentálni tudok az van, amit nem tudok dokumentálni az nincs. Nem a tett maga számít, hanem az a dokumentum, az a bizonyíték ami tanúsítja, hogy a tett megtett tett. Ennek viszont van egy nagy veszélye, ami ennek a kornak a sajátja, előtte nem jelenik meg s hál' Istennek már nem sokat kell hurcolnunk... - 300 év ide-oda. Ennek a következő a lényege: ha én tudom, hogy nem a tett a fontos, hanem a bizonyíték, akkor én el kezdhetek "bizonyítékot" is gyártani. Miért? Mert bizonyítékot könnyebb gyártani, mint tettet. Ez a veszély ez korábban nem működött, mert ez ennek a kornak a sajátja, ez a Halál-tengelynek az egyik legfontosabb megnyilvánulási módja, s ennek a következő konkrét megnyilatkozásai vannak:

Å Az első talán legnyilvánvalóbb az, hogy az igazságot minden tekintetben kezdi kiszorítani a bizonyíthatóság. Ez az jelenti, hogy ma már az ember-ember közötti kapcsolatokban, mint mérce, föl se merül az igazság - csak a bizonyíthatóság. Ilyen már nincs is, hogy igazságszolgáltatás erről már itt beszélgettünk, jogszolgáltatás van. Igazságról egyáltalán nem is beszélünk, de tudományos tételekben sem - tudom bizonyítani vagy nem tudom bizonyítani, föl se merül, hogy ennek elvileg semmi köze nincs az igazsághoz, - ez a bizonyíthatóság. De annyira megszoktuk, hogy az igazságot bizonyítássorozattal közelítjük meg, hogy egyszer csak azt mondja az ember: bolond vagyok én még mindig az igazsággal foglalkozni, hát nem sokkal egyszerűbb itt leülök és csinállok "bizonyítékokat". Leforgatok egy filmet valamelyik hétvégén mondjuk a soroksári Duna-ágba. Ha elég jól leforgatom, utána eladom a televízióban, mint az Öböl-háborúról készült "helyi dokumentációt". Érthető? Minek menjek én ki oda, ott még esetleg lőnek is, de lehet, hogy nincs is ott háború - kitudja (?), így viszont lett egy hír.

Å Itt nagyon lényeges a kérdés, mert a második menetben, ha az igazság a bizonyíthatósággal kiszorítható ez nem kis dolog, mert bizonyítékot mindig könnyebb gyártani, de a második lépésben a tudás kiszorítható a jólértesültséggel. Ez azt jelenti, hogy senki itt már igazi tudásról nem beszél - naprakészen vagy informálva, vagy nem? A többi az nem érdekes. Mi az hogy "tudás" - definiáld hogy tudás? Jólértesültség az igen: hallottad tegnap a Kossuth Rádiót? - igen, olvastad a Népszabadság vezércikkét? - igen...na még a Sacrum Imperiumot is - igen, akkor én jólinformált vagyok...még a Narancsot is olvastad?...úúh hát akkor te nagyon jól... A tudást kiszorítja a jólértesültség.

Å Harmadik: a tényeket kiszorítják hírek. Mi ezt annyira magától értetődőnek vesszük, hogy én minden alkalommal külön "dührohámokat" kapok. Azt mondja: "láttad"? Mit láttam? -...hát ahogy nekiment a gép...- Minek? -...annak két...- Igen tényleg? Miért te láttad? -...hát persze hát egyenesben...- Mit láttál? -...hát az egyenest.- Mit? - ...közvetítést.- A közvetítést? Én azt hittem a tényről beszélünk. Végig a hírről beszél, s egyfolytában úgy tesz, minthogyha a tényekről beszélne. Föl se tűnik neki! Itt végig a hírekről volt szó. Na most melyiket könnyebb gyártani? Híreket vagy tényeket? Nem tudom észrevehető-e, folyvást ugyanarról van szó, ez egy tendencia, ez ennek a kornak az

alaptendenciája. Amiket pedig én itt nevükön nevezek ezek tünetek. Ezek nem voltak 2000 évvel ezelőtt, s nem lesznek - hála a Jóistennek - már 500 év múlva se. Ez egy olyan fertőzés, amit az emberiség, ha egyáltalán túléli, akkor immunisan fog belőle kikerülni. Nem lesz érdemes tovább hazudni. Ma még érdemes.

6. Az utolsóhoz értünk és ezzel gyakorlatilag be is zárhatjuk, ugyanis az egész kérdéskörnek itt van az egyik kulcsa, és ezzel én visszautalok az első itteni előadásra is. [Boncold csak, nyelvész... - Sajnovics "halszagú atyafisága" és a "szláv jövevényszavak" csapdája. 2001 január 24., Magyarok Háza] Az úgynevezett "finnugor őstörténet" kérdéseire. Ugyanis erre én is csak menetközben döbbsentem rá, hogy nyelvet könnyebb készíteni, mint népet. A népeket szépen kiszorítják a nyelvek. Ez bizony nagyon lényeges dolog. Ez azt jelenti, hogy mi az ókorra vonatkozóan gyakorlatilag csak nyelvekkel rendelkezünk, és ezeknek a nyelveknek mi megfeleltetünk népeket, és elfelejtjük, hogy nyelveket lehet ám gyártani! Nem csak úgy, ahogyan mondjuk egy makedón nyelvet gyártott a nagy Jugoszlávia annak idején. Ugyanis a makedónról mindenki tudta, hogy bulgáruul beszélnek. Na most én Bulgáriában hallottam a hírt és elég elkeseredetten magyarázta egy ottani történész professzor, hogy vegyük már észre, hogy itt most nyelvkészítés ürügyén népet csinálnak. Miért? Hogy ne tudják fölismerni, hogy ők virtigli bulgárok. Miért? Azért mert nekik is volt Trianonjuk, a bulgároknak - csak egy kicsit korábban volt. De ne felejtjük el Dobrudzsa attól lett román, mert egyszerűen kiirtották onnan a bulgárokat. A törököket is. Nem úgy, ahogy Erdélyben a magyarokat, hanem nagyobb tételekben. Egészen pontos adatok vannak róla. Ne tudjuk meg, hogy milyen az, amikor egy román egy bulgárt írt ki. Mert etnikailag megtisztította Dobrudzsát. Dobrudzsa soha nem tartozott Romániához. De odacsatolták. Kit érdekel? A bulgár tudósok - ez most már tényleg a legvége - egyszerűen elmondták, hogy Makedónia annyira bulgár még mai is, hogy bármelyik pillanatban, ha egyszer egy szövetségi köztársaság Jugoszlávia, mert ugye szövetséginek volt kikiáltva, bármikor egy picit lazul a gyeplő, egyszerűen bejelenti az elszakadását és akkor nem áll meg ennél, hogy önálló lesz, hanem azt mondja, hogy mi bulgárok vagyunk, szeretnénk Bulgáriához csatlakozni. Ez ugyanaz, ami Erdélynél veszély, hogy nem Erdélyt fogják kikiáltani, hanem azt mondják, elnézést mi mindig is Magyarországhoz tartoztunk, most mit játsszuk meg itt az agyunkat?

A következőt találták ki a jugók: megcsinálták a "makedón nyelvet". Hogy csinálom makedón nyelvet? Előbb van irodalom és aztán majd csak fogja ezt beszélni valaki. Miért? Mert az irodalmat lehet kivinni könyvkiállításokra, senki nem fog elmenni Makedóniába, először is be se engedjük, és másodszor nem fog elmenni oda hogy ellenőrizze egyáltalán ezt a nyelvet beszéli-e valaki? S ez nem elég, újságot indítottak el. A Makedón Szemle vagy nem tudom Hírharang vagy egyéb, és ahol már újság is van - újság hetente. Akkor ezt a nyelvet valakik beszélnek, nem? Van irodalma, akkor ezek szerint kell legyen írója,

akkor legalább az az író, meg az az újságíró az biztos makedón nem?! Az aljasságnak tényleg nincs határa. Nyelveket lehet csinálni, akár lombikban, akár ma már számítógéppel órák alatt teljes szótári készletet és majd csak lesz hozzá nép. Majdcsak el tudom hitetetni a világgal, hogy van egy ilyen nép.

Ugyanis visszamenőleg mai napig nem tudjuk, hogy lett a bulgár-törökökből szláv-bolgár. A mai napig nem tudjuk. Maguk a bulgárok sem tudják. Ugyanis az első nyelvemlékek teljesen egyértelműen bulgár-török nyelven vannak. Olvassák őket, jól lehet érteni őket. Miután nem volt rádió, televízió sem, s a meggyőzésnek egyéb demokratikus eszköze, lehetetlen hogy annyi idő alatt, mint ahogyan Omurtag megjelenik a Balkánon török nyelvvel, török etnikummal, s amikor az első állítólag már "szláv-bulgár" törzsek megjelennek, a kettő között még évszázad sem telik el. Hogy oldották meg?

Itt teljesen nyilvánvalóan olyan átverésnek vagyunk áldozatai, aminek a kulcsa az, hogy egyszerűbb a dokumentumot létrehozni, mint a valóságot, ami a dokumentumban megjelenik. Érdemesebb a dokumentum révén az érdekeinket érvényesíteni és ez történik. Ennyit vizsgálatul, gondolom elég sovány volt a vigasz.

A befejezésnek pedig csak annyit, hogy ahogy említettem ez tényleg perdöntően fontos tétel. Egy szabályos földindulásnak vagyunk a tanúi. Az európai történetírás, amióta egyáltalán tollat ragadtak, azért hogy megmagyarázzák nekünk, hogy kik vagyunk, honnan jöttünk és mit akarunk - mert ez tulajdonképpen erre találódott ki - azóta ekkora válságot még nem élt át. Tovább nem lehet elhallgatni, ez is teljesen nyilvánvaló és nagyon időszerű, hogy mi is elkezdjünk ebben a kérdéskörben most már alkotó módon részt venni, mert a veszélyek elég nagyok. A gyakorlat ott tart, hogy mi Miskolcon már minden dátum mellé odatesszük zárójelben a valódi dátumot. Ez azt jelenti, hogy ha valakit zavar a kérdés eléje utána kérdőjelet tehet, nyugodtan meg lehet csinálni, senkit nem zavar vele, de már ezeket az adatokat nagyon komolyan kell venni, és lehetőleg ezeket az alapműveket azért most már jó lenne lefordítani magyarra. Ez a következő lépés lesz. Úgyhogy én megköszönöm a szíves türelmet, figyelmet, ami rendkívüli volt.